

Иван Вазов

Зима

Зима. На прозореца ми скрежът
дивни шарки и пера изписал.
Сам съм. Пак за теб ми е копнежът,
пак при теб е мойта мисъл.

Сняг дървя засипал в моя дворец,
но в душата – пролет. Аз мечтая...
Де си? По заскрежени прозорец
името ти с пръст чертая.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5131>]